

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1977-1978

Nr. 6

BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 MAART 1978

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)	
Minister van Verkeerswezen	89
Minister van Pensioenen	90
Minister van Binnenlandse Zaken	90
Minister van Openbare Werken	91
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	92
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN	
Nihil	93
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51 nr. 4)	
Minister van Verkeerswezen	93

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 29
van 8 februari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

In bijlage bezorg ik de geachte Minister een Frans-talig NMBS-telexbericht verzonden vanuit Oostende naar Keulen-Deutzerfeld. Het zou logisch zijn dat hier het Nederlands gebruikt wordt. Kunnen dienst-aangaande passende onderrichtingen worden gegeven?

Naar aanleiding hiervan wou ik tevens van de Minister vernemen of hij zal trachten in de komende internationale conventie de erkenning van het Nederlands als internationale werktaal te laten erkennen.

Antwoord :

Op het vlak van de Internationale Spoorwegunie (UIC) zijn er drie voertalen : Duits, Frans en Engels.

De bilaterale overeenkomst tussen de twee netten DB en NMBS bepaalt het gebruik van de Franse taal voor alle mededelingen in de richting DB.

Vraag nr. 30
van 8 februari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

Wij bemerken in het stationsgebouw te Harelbeke enkele verouderde Franstalige opschriften zoals b.v. Harlebeke, entrée, sortie, marchandises.

Zou het mogelijk zijn de nodige aanpassingsonderrichtingen te geven?

Anderzijds stellen wij vast dat de inductieve verbindingen nog steeds een eentalig Franse firmanaam uit Mechelen blijven dragen. Het zou toch logisch zijn dat de opdrachtverversers van de NMBS de nationale eigenheid van Vlaanderen eerbiedigen. Is het niet mogelijk deze bepaling in het vervolg verplicht in iedere contractenverwerving te stellen?

Antwoord :

1. De afbraak van het stationsgebouw was voorzien bij het ophogen van de spoorinstellingen ter gelegenheid van de elektrificatie van de lijn Gent-Kortrijk.

Tegen deze afbraak is lokaal verzet gerezen en de Dienst voor Monumenten en Landschappen heeft voorlopig een verbod tot afbraak opgelegd. De NMBS wacht op een voorstel van de lokale actiegroep tot eventueel wedergebruik van het stationsgebouw en stelt derhalve voor te wachten tot een definitieve beslissing genomen wordt. Indien tot het behoud besloten wordt, zal alsdan

contact genomen worden met de Dienst voor Monumenten en Landschappen om te onderzoeken hoe bij een geklasseerd gebouw hardstenen platen, waarin de gewraakte opschriften gehouwen zijn, kunnen of moeten vervangen worden om te voldoen aan onze taalwetgeving.

2. Wat de inductieve verbindingen betreft, moet worden opgemerkt dat de naam van een firma niet onder akten of bescheiden valt die voorgescreven zijn bij wet of reglement, noch onder akten of bescheiden die bestemd zijn voor het personeel, zoals bepaald bij artikel 52 van de SWT en het taaldecreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap; het betreft hier een door een privé-firma gedane mededeling aan het publiek, welke volgens talrijke adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht niet aan de taalwetten is onderworpen.

Vraag nr. 33
van 9 februari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake stempels

Op stukken die uitgaan van het centraal bestuur van de NMBS, in casu de Directie PS, bureau 51-22, sectie 52, naar diensten in het Nederlandse taalgebied komen tweetalige stempels voor.

Mag ik de geachte Minister verzoeken de aanwending van die tweetalige stempels t.a.v. de bestaande wetgeving te verantwoorden?

Antwoord :

De bedoelde stempel zal eentalig gemaakt worden.

Vraag nr. 34
van 10 februari 1978
van de heer R. MAES

Uithangborden aan de kust — Taalgebruik

Alle normaal reagerende Vlamingen die onze kust bezoeken, worden telkens opnieuw geërgerd door het beschamend feit dat vele handelaars reclameborden, opschriften en dergelijke voor hun zaken in een vreemde taal, hoofdzakelijk de Franse, stellen.

Alhoewel deze wantoestand reeds vele jaren aansleept en reeds veel kritiek uitlokte, komt er slechts zeer weinig evolutie in deze nochtans voor onze gemeenschap beledigende situatie, die trouwens in andere toeristische centra, waar dan ook gelegen, haar weerga niet vindt.

Nu kan ik er wel inkomen dat het wellicht niet aan te raden zou zijn door wettelijke maatregelen eigenaars of uitbaters van handelszaken te verplichten voor hun uithangborden en dergelijke de eigen landstaal te gebruiken.

Bij het inkijken van de bijlage bij het verslag door mejuffrouw Smitt uitgebracht inzake de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het jaar 1977 - Sector Verkeerswezen, stuk Cultuurraad 4-IV (B.Z. 1977)-Nr. 2-A d.d. 19 oktober 1977, stel ik vast dat aan tientallen hotels en dergelijke, premies zullen worden uitgekeerd voor allerlei vernieuwingen enz.

Opvallend daarbij was dat wellicht de helft van deze instellingen Franse namen dragen.

Graag vernam ik dan ook van mevrouw de Minister of de toekenning van de voorziene premies niet afhankelijk kan gesteld worden van een vernederlandsing van de benaming, aangezien het hier om een enige gelegenheid gaat om druk in de goede richting uit te oefenen.

Daarbij komt nog dat in de betrokken instellingen toch werken worden uitgevoerd en derhalve alles in één moeite kan doorgaan.

Antwoord :

Krachtens het koninklijk besluit van 8 mei 1967 (Staatsblad van 10 mei 1967) gewijzigd door die van 1 juni 1977 (Staatsblad van 30 augustus 1977) en 27 september 1977 (Staatsblad van 25 november 1977) kan door de Minister tot wiens bevoegdheid het toerisme behoort, een premie worden toegekend voor het moderniseren van hotelinrichtingen.

Deze premie wordt verleend, op advies van het Technisch Comité van het Hotelwezen, aan de aanvragers die voldoen aan de voorwaarden opgesomd in voormelde koninklijke besluiten.

Ik betreur met het geachte lid dat inderdaad aan de kust nog vele benamingen van hotelinrichtingen in een vreemde taal voorkomen, maar het is mij wettelijk niet mogelijk de toekenning van de premie afhankelijk te stellen van de vernederlandsing van de benaming.

MINISTER VAN PENSIOENEN

Vraag nr. 8
van 24 februari 1978
van de heer J. CAUDRON

Taaldecreet van 19 juli 1973 — Controle op toepassing

Ambtenaren van uw departement werden belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Mag ik U verzoeken mij de volgende inlichtingen over de uitvoering van het decreet te willen verstrekken ?

1. a. Werden er aan de betrokken ambtenaren onderrichtingen gegeven in verband met deze opdracht ?
 - b. Zo ja, in welke vorm (mondeling, schriftelijk) ?
 - c. Wat is de inhoud van die onderrichtingen ?
 - d. Door wie werden ze gegeven ?
 - e. Zo niet, waarom niet ?
 - f. Kan ik een afschrift van de gegeven onderrichtingen bekomen ?
2. a. Ontving uw departement de betekening van aanvragen om vertaling, zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet ?
 - b. Zo ja, hoeveel (zo mogelijk, per provincie) ?
 - c. Welk gevolg werd hieraan gegeven ?
 - d. Deelt U mijn mening dat in elk geval dient

nagegaan te worden of de samenstelling van het personeel dergelijke aanvraag rechtvaardigt ?

3. Hoeveel onderzoeken werden in de jaren 1974, 1975, 1976 en 1977, reeds door uw ambtenaren verricht :
 - a. op eigen initiatief ;
 - b. ingevolge een klacht ;
 - c. op initiatief van gerechtelijke overheden ?
4. Hoeveel inbreuken werden in dezelfde periode vastgesteld :
 - a. geregeld met een waarschuwing ;
 - b. gevolgd door een proces-verbaal ?
5. Is de werkelijke leiding van de met het toezicht belaste dienst, op het niveau van directeur en/of hoger, in handen van :
 - a. een eentalig ambtenaar van de Nederlandse taalrol ;
 - b. een tweetalig ambtenaar van de Nederlandse taalrol ;
 - c. een tweetalig ambtenaar van de Franse taalrol ;
 - d. een eentalig ambtenaar van de Franse taalrol ?
6. In het geval er bevestigend wordt geantwoord op de vragen 5. c. en/of d., is U niet van oordeel dat deze zuiver Vlaamse aangelegenheid, aan het hoofd van de dienst belast met het toezicht, een ambtenaar vergt van de Nederlandse taalrol? Zo ja, welke maatregelen gaat U nemen om dit te verhelpen ? Zo niet, om welke redenen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Ministers van

- Justitie
- Economische Zaken
- Sociale Voorzorg
- Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden
- Volksgezondheid en Leefmilieu
- Financiën
- Tewerkstelling en Arbeid
- Binnenlandse Zaken.

Antwoord :

Ik heb de eer de aandacht van het geacht lid te vestigen op het feit dat de Minister van Pensioenen niet de leiding heeft van een ministerieel departement, zelfs indien bepaalde diensten onder zijn gezag staan.

De gevraagde inlichtingen zullen door de titularis van elk betrokken ministerie dat als een entiteit wordt beschouwd, worden meegedeeld.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 6
van 9 februari 1978
van de heer W. KUIJPERS

Vaste Commissie voor Taaltoezicht — Personeelsformatie en werking

Op vraag nr. 18 d.d. 20 november '1977 van Senator Vandezande antwoordde U onder andere wat volgt :

„1. Slechts in uitzonderlijke gevallen, b.v. wanneer de commissie met opzet zou nalaten om binnen een redelijke termijn te adviseren, zou het suppletair optreden van de Minister van Binnenlandse Zaken kunnen worden verantwoord.

2. De personeelsformatie van de VCT moet haar normalerwijze in staat stellen om haar opdracht naar behoren te vervullen.”

Welnu, in het „Nieuwe Klimaat” nr. 140 van november-december 1977, orgaan van het Verbond van Vlaams Overheidspersoneel, lees ik dat klachten die in 1973 tegen de BIWM (Brusselse Intercommunale Watermaatschappij) bij de VCT werden ingediend, nog steeds niet werden behandeld.

Vindt de geachte Minister dit nog een redelijke termijn om te adviseren ?

Wat het personeelseffectief betreft, antwoordde uw voorganger op vraag nr. 44 d.d. 18 december 1975 van de heer Valkeniers (Kamer - Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 20 januari 1976) dat niet kon worden ontkennd dat het toezicht op de uitvoering van het taaldecreet van 19 juli 1973 voor de ambtenaren van de VCT bijkomend werk meebrengt. Het departement zou een procedure hebben ingezet met het oog op de uitbreiding van het kader van de administratieve diensten van die Commissie.

Kan de Minister mij medelen met hoeveel personeelsleden dit kader werd uitgebreid ?

De geachte Minister gelieve mij via het Bulletin van Vragen en Antwoorden eveneens te laten weten :

1. hoeveel zaken, per jaar, de VCT niet heeft kunnen behandelen ;
2. het aantal taalkaders die nog in onderzoek zijn bij de VCT met opgave van de datum van indiening van het dossier.

Antwoord :

Overeenkomstig de beslissingen van de Ministerraad van 3 en 5 april 1976 betreffende de budgettaire soberheid, werd tijdelijk afgezien van iedere uitbreiding van de personeelsformatie van het departement.

Wel waren op 15 februari 1978 drie tewerkgestelde werkloze bedienden ter beschikking van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

De tabel met vermelding van de bij de Commissie — en dit voor de verenigde afdelingen, de Nederlandse en de Franse afdeling — ingediende klachten en vragen om advies, van de ingestelde onderzoeken en van de uitgebrachte adviezen en dit voor de jaren 1975, 1976 en 1977, alsmede de opgave van de nog in behandeling zijnde vragen om advies in verband met taalkaders worden, gelet op de omvang van deze informatie, rechtstreeks toegestuurd aan het geachte lid.

Vraag nr. 7

van 9 februari 1978

van de heer W. KUIJPERS

Landen — Taalgebruik inzake verkeerssignalisatie

Zopas werden te Landen op de hoek van de Grootveldstraat, Schilderhof, Bovenpoort en Onder de Muur, en ook verderop in dezelfde Grootveldstraat, wegwijzers geplaatst met de Franse benamingen „Hannut” en „Racour”, in plaats van de Nederlandse benaming „Hannuit” en „Raathoven”.

De borden staan langsheen gemeentewegen.

Kan de Minister mij mededelen of deze aanduidingen stroken met de taalwet en de ter zake geldende interpretatie van het huidige beleid ?

Op wiens initiatief of op wiens advies werden de aanduidingen in Landen in het Frans aangebracht ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Openbare Werken.

Antwoord :

Wegwijzers zijn in de zin van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken berichten of mededelingen aan het publiek. In gemeenten zonder speciale taah-egeling van het Nederlands taalgebied, zoals b.v. te Landen, moeten die mededelingen op grond van bovengenoemde wetten uitsluitend in het Nederlands worden gesteld.

De te Landen geplaatste wegwijzers met de vermeldingen „Hannut” en „Racour” zijn bijgevolg strijdig met die wetten.

Volledigheidshalve deel ik het geachte lid mee dat er de jongste jaren tal van parlementaire initiatieven zijn geweest die betreffende het wegverkeer eenheid en vereenvoudiging hebben pogen te brengen in het gebruik van de verschillende benamingen en schrijfwijzen van de Belgische en vreemde plaatsnamen die er meer dan één hebben.

Al die voorstellen gingen uit van het beginsel in de bewegwijzering de plaatsen uitsluitend aan te duiden met de benaming en de schrijfwijze die ze hebben in de taal van het gebied of het land waar ze gelegen zijn.

Ik laat nagaan op wiens *initiatief en op wiens advies de aanduidingen in Landen in het Frans werden aangebracht.

MINISTER VAN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 4

van 9 februari 1978

van de heer W. KUIJPERS

Landen — Taalgebruik inzake verkeerssignalisatie

Zopas werden te Landen op de hoek van de Grootveldstraat, Schilderhof, Bovenpoort en Onder de Muur, en ook verderop in dezelfde Grootveldstraat, wegwijzers geplaatst met de Franse benamingen „Hannut” en „Racour”, in plaats van de Nederlandse benaming „Hannuit” en „Raathoven”.

De borden staan langsheen gemeentewegen.

Kan de Minister mij mededelen of deze aanduidingen stroken met de taalwet en de ter zake geldende interpretatie van het huidige beleid ?

Op wiens initiatief of op wiens advies werden de aanduidingen in Landen in het Frans aangebracht?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Antwoord :

Ingevolge zijn vraag van 9 februari 1978 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord dient verstrekt te worden door de heer Minister van Binnenlandse Zaken — aan wie trouwens de vraag eveneens gesteld werd — daar het hier om signalisatieborden gaat die gelegen zijn langs gemeentewegen.

B. Vragen waarop werd 'geantwoord na het verstrijken van de reglementair@ termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 19
van 21 november 1977
van de heer W. KUIJPERS

Decreten — Uitvoering

Mag ik het tijdschema van uitvoering vernemen via het Bulletin van Vragen en Antwoorden voor :

1. het decreet van 11 mei 1973 tot oprichting van het „Collegium Trilingue” ;
2. het decreet van 21 december 1976 houdende organisatie van de Vlaamse interuniversitaire samenwerking :
 - artikel 1 : oprichting Vlaamse Interuniversitaire Raad ;
 - artikel 6 : reglement van orde en vestigingsplaats (goedgekeurd door de Koning) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Staatssecretaris voor Nederlandse Cultuur en voor Sociale Zaken.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid te melden dat de materie van zijn vraag tot de bevoegdheid van de Minister van Nationale Opvoeding behoort.

Dit wordt uitdrukkelijk vermeld in het decreet tot oprichting van het „Collegium Trilingue”, artikel 4, en in het decreet tot organisatie van de Vlaamse interuniversitaire samenwerking, artikel 5.

Vraag nr. 36
van 16 december 1977
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel van Gaasbeek — Taalgebruik voor mededelingen aan het publiek

Op mijn vraag nr. 5, d.d. 5 augustus 1977 (Kamer - Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 27 september 1977) heb ik geen wettelijke rechtvaardiging gekregen van de viertalige mededelingen aan het publiek in het recreatieoord dat het kasteel van Gaasbeek is.

Acht U in het bedreigde Vlaams-Brabant dergelijk verkapt onthaal voor een Franstalig Brussels publiek van eendagstoeristen wel verantwoord, gelet op de jongste gebeurtenissen en de agressiviteit van de Francofonen ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te wijzen op de dubbele functie van het Kasteel-Domein van Gaasbeek.

1. Een dienst, in de zin van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken gecoördineerd op 18 juli 1966.
Het hoeft geen betoog dat binnen deze dienst de betrekkingen van de dienst met de diensten waaronder hij ressorteert, uitsluitend in het Neder-

lands gebeuren, dat alle berichten, mededelingen en formulieren uitsluitend in het Nederlands worden uitgegeven enz.

2. Daarnaast heeft het Domein van Gaasbeek een culturele functie ; het gebouw, de verzameling en het domein, gelet op de rijke geschiedenis van dit kasteel, hebben een culturele functie met internationaal karakter.

Vandaar dat in dit domein mededelingen die noodzakelijk zijn voor het publiek (\pm 80.000 bezoekers per jaar, onder wie een groot aantal Engelstaligen) in vier talen worden verstrekt. Ik geloof niet dat het deze viertalige, elementaire informatie is die „de agressiviteit van de Francofonen” — zoals het geachte lid het noemt — aanmoedigt.

Ik geloof ook niet dat het de zgn. „eendagstoeristen” zijn die het Vlaams karakter van Vlaams-Brabant bedreigen.

Nochtans heb ik mijn diensten opdracht gegeven na te gaan in hoever kan overgeschakeld worden in het Domein van Gaasbeek op „sigla”, waarmee wij ook in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen zijn begonnen.

Vraag nr. 45
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Restauratie van beschermde gevels — Procedure

Niettegenstaande de oprichting van provinciale monumentendiensten blijken de bundels die het restaureren van geklasseerde of beschermde gevels beogen, nog steeds een lange lijdensweg te moeten afleggen.

In alle geval worden gegadigden nog steeds door de gang van zaken ontmoedigd. Een lange looptijd van de advies- en goedkeuringsprocedure werkt trouwens de kosteninflatie in de hand.

Ook zou de benadering nog steeds eerder negatief zijn ; d.w.z. wanneer een voorstel ter tafel ligt, zouden de diensten nalaten zelf voor eventueel nuttige alternatieven te zorgen.

Mogen we vernemen :

1. in welke mate het aannemen van het decreet op de monumenten tot de decentralisatie en deconcentratie van diensten en procedures heeft bijgedragen ;
2. op welk niveau op het huidige ogenblik de eindbeslissing wordt getroffen ;
3. of de diensten thans voldoende uitgerust zijn om de gegadigden positief te begeleiden ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. Het decreet heeft aanleiding gegeven tot het oprichten van provinciale directies bij de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg. Deze directies beschikken reeds over eigen lokalen.
2. De dossiers worden voorbereid op het niveau van de provinciale directies ; de verantwoordelijkheid voor de eindbeslissing berust bij het hoofdbestuur.
3. De dienst is op dit ogenblik uitgerust met tewerkgestelde werklozen. De definitieve uitbouw van deze diensten hangt af van de beslissing van de

Minister van Openbaar Ambt en de Staatssecretaris voor Begroting, aan wie de personeelsformatie werd voorgelegd.

Vraag nr. 63
van 2 februari 1978
van de heer D. COENS

Gemeentelijke culturele raden — Erkenning

De erkenning van de gemeentelijke culturele raden verloopt, mede gezien de fusies van gemeenten, blijkbaar moeilijk.

Graag vernam ik van de Minister :

1. welke gemeentelijke culturele raden werden erkend sedert 1 januari 1977 ;
2. van hoeveel gemeenten er erkenningsdossiers in behandeling zijn ;
3. om welke redenen erkenningsaanvragen tot geen positief resultaat leiden ;
4. welke feitelijke steun en welk praktisch voordeel voor een gemeentelijke culturele raad uit een erkenning voortspruit ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen wat volgt.

1. Gemeentelijke culturele raden erkend sedert 1 januari 1977 : Antwerpen, Berchem, Bornem, Brasschaat, Dilbeek, Eeklo, Genk, Hasselt, Knokke-Heist, Linkebeek, Tessenderlo, Waregem, Wijnegem, Zonhoven.
2. Aantal erkenningsdossiers in behandeling : 55 gemeenten.
3. Erkenningsaanvragen leiden tot geen positief resultaat als er, na contacten met de inspectie, nog elementen in het dossier aanwezig zijn die niet in overeenstemming kunnen gebracht worden met het decreet van 12 december 1974.
4. a. Het voordeel van een erkende culturele raad ligt in het feit dat men over een adviesorgaan beschikt dat voldoet aan de vereisten van artikel 3 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, waarin vermeld wordt dat de overheidsinstanties de gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen moeten betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid.
- b. Een tweede voordeel is dat een erkende culturele raad een voorwaarde is om te kunnen genieten van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen. Inderdaad, volgens artikel 4, § 1, 3°, van het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan de cultuurfunctionarissen werkzaam in erkende culturele centra die het culturele leven in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen, dient het cultureel centrum te worden beheerd door :
 - hetzij de inrichtende overheid bijgestaan door een Raad van Bestuur die samengesteld is voor de ene helft uit vertegenwoordigers van de inrichtende overheid, volgens het evenredig stelsel, en voor de andere helft uit afgevaardigden van door de Minister van Nederlandse Cultuur er-

- kende raden waarvan de inrichting en de werking bij decreet worden bepaald ;
- hetzij een vereniging zonder winstoogmerk. In dit geval moeten de statuten van de v.z.w. bepalen dat zij, in elk van de statutaire organen, bestaat voor de helft uit leden aanvaard door de inrichtende overheid, volgens het evenredig stelsel, en voor de andere helft uit leden van door de Minister van Nederlandse Cultuur erkende raden waarvan de inrichting en de werking bij decreet worden bepaald.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

Nihil.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51 nr. 4)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 31
van 9 februari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

De autobuslijn nr. 366 tussen Brussel en Rixensart/Court-Saint-Étienne omvat eveneens halten die gelegen zijn in het Vlaamse land.

De autobussen op die lijn dragen zowel binnen als buiten uitsluitend eentalig Franse opschriften. Bovendien zou het personeel op die lijn Nederlands-onkundig zijn.

Meent de geachte Minister niet dat de beschikkingen van de taalwetgeving zowel voor het personeel als voor de opschriften dient te worden geëerbiedigd ?

Vraag nr. 32
van 9 februari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake formulieren van een concessiehouder

Het zij mij toegelaten de aandacht van de geachte Minister te vestigen op de adviezen nr. 4575/II/N en nr. 4652/II/N d.d. 12 augustus 1977 van de Nederlandse Afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, waarbij de NV Photoquick Trading, Sint-Rochusstraat 30 te 2000 Antwerpen, er wordt op gewezen dat zij in strijd handelt met het taaldecree van 19 juli 1973 wanneer zij gebruik maakt van tweetalige ontvangststaten in het Nederlandse taalgebied.

Zoals blijkt uit bijgaande fotokopie, waarnaar ik U moge verwijzen, is de toestand nog steeds dezelfde. De NV Photoquick legt het advies gewoon terzijde en blijft verder tweetalige ontvangststaten ter beschikking stellen van de stations uit het Nederlandse taalgebied.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij zal nemen om de wettelijkheid te herstellen ?